

SOTERICHI
AD NICOMACHI GERASENI INTRODVCTIONEM
ARITHMETICAM DE PLATONIS PSYCHOGONIA
SCHOLIA.

E CODICE MANVSCRIPTO HAMBVRGENSI

PRIMVM EDIDIT

RICARDVS HOCHÉ.

ELVERVELDAE

TYPIS EXPRESSIT SAM. LVCAS.

MDCCCLXXI.

2

PRAEFATIO.

In Nicomachi Geraseni introductionis arithmeticae codice manuscripto Hamburgensi de quo in praefatione ad Nicomachi editionem meam alteram — Lipsiae 1866 — scripta plura adtuli (p. VII; conf. praef. ad primum Ioannis Philoponi librum p. I) inter Ioannis Philoponi Alexandrini ad Nicomachum scholiorum libros interpositum Soterichi cuiusdam inueni (undecim foliorum, p. 375—396) libellum ineditum adhuc atque ignotum quo auctor quem rerum et mathematicarum et philosophicarum peritissimum fuisse facile cognoueris ab arithmeticae Nicomacheae libri alterius loco quodam minus perspicuo (cap. II, 3) profectus de Platonis psychogonia nonnulla haud inepte disseruit. quae scholia cum ad Timaeum Platonicum explicandum non omnino spernenda uiderentur, haud inuito animo occasione nunc oblata prelo subicienda curauī, etsi alios quos in comparationem uocare possem libros manuscriptos quamuis maxima et aliorum uirorum studiorum similitudine mihi coniunctorum et mea cura ac diligentia adhibita in Germaniae bibliothecis reperire adhuc non potui.

De Sotericho nostro cum pro certo nihil affirmari possit — nam neque poetam illum Oasitem quem Tzetzes Chiliad. VII, 74 (conf. Plutarchi tractat. de musica) laudat neque chirurgum inlustrem illum cuius Sext. Empiricus (L. I pyrrh. hyp. fol. 17) mentionem facit haec scholia scripsisse apparet —, ueri simile tamen habeam eundem fuisse Soterichum siue Sotericum quem diaconum ecclesiae Constantinopolitanae fuisse Harlessius in Fabricii bibliotheca graeca (lib. V, cap. XLI, tom. XI, p. 715 ed. 1808) docet. is cuius tractatus de generatione aeterna filii Dei quem ad Michaelē patriarcham misit

adhuc exstat (conf. Montfauconii bibl. biblioth. manuscr. p. 706 D cet. et eiusdem bibl. Coislinian. p. 45 et 55 de Seueri Antiocheni epistola ad Soterichum episcopum data) imperatoris Constantini — huius nominis octavi — Ducae qui ab anno p. Chr. n. 1059 ad a. 1067 regnavit aequalis fuit, neque minus Constantini Ducae coniugem Eudociam siue Eudoxiam Macrembolitissam quae uocatur doctissimam fuisse mulierem satis constat (conf. Villoisson, anecdot. graec. I). noster autem auctor et clericus fuit — *κύριος* enim appellatur in libelli inscriptione — et opusculum suum feminae cuidam nobilissimae dicauit quae cum *δέσποινα* (p. 4, 6) nominaretur imperatoris alicuius Byzantini aut mater aut coniunx fuit (conf. de *δέσποινα* nominis usu Nicephor. Gregor. byzant. histor. p. 440, 7, p. 546, 16 ed. Bonn.). qua de causa Ludouicus Dindorfius in Henrici Stephani thesauro linguae graec. tom. VII, p. 1744 Soterichum diaconum quem per errorem *Σωτήριον* nominauit Manuelis Comneni — regn. ab a. 1143 ad a. 1180 — aequalem fuisse censuerit, minime patet.

Scribebam Eluerueldae Id. Iul. a. MDCCCLXXI.

R. Hoche.

ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΣΩΤΗΡΙΧΟΥ
ΤΟΥ ΦΙΛΟΣΟΦΟΥ

Cod.
Hamb.
p. 375

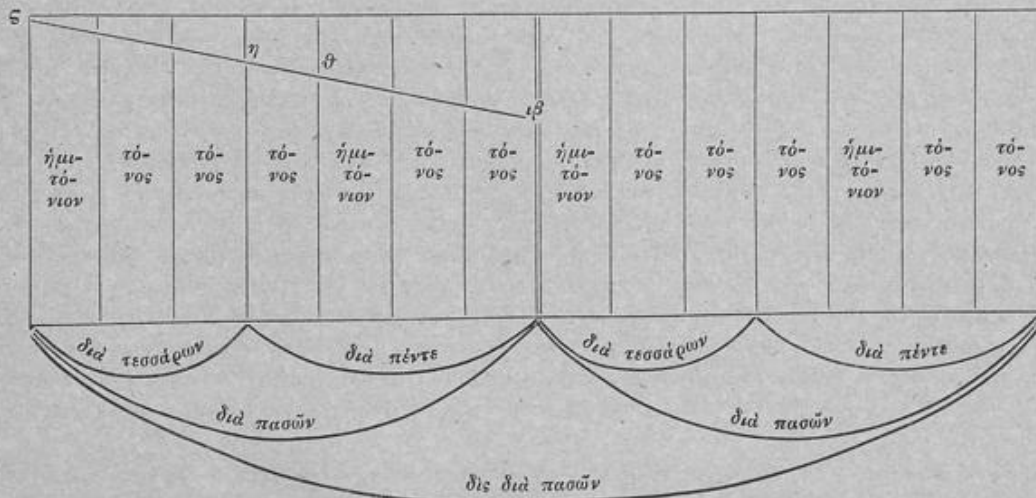
ΣΧΟΛΙΑ

ΕΙΣ ΤΟ ΡΗΤΟΝ ΤΟΥ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ ΤΗΣ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗΣ
5 ΤΟ ΧΡΗΣΙΜΕΥΕΙ ΔΕ ΕΙΣ ΤΕ ΤΗΝ ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΨΥΧΟΓΟΝΙΑΝ ΚΑΙ
ΕΙΣ ΤΑ ΑΡΜΟΝΙΚΑ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΑ ΠΑΝΤΑ.

Τὸ μὲν λεγόμενον ἔστιν, ὅτι οὐ μάτην ἢ τῶν ἐφεξῆς λόγων εὗρεσις ἡμῖν μεμηγάνηται τοῦ
πρὸς τι ποσοῦ, καὶ δείκνυται, ὅτι ἡ ἰσότης στοιχείων ἔστι τοῦ παντοίου τῶν ἐν ἀριθμοῖς σχέσεων
πληθυσμοῦ, διότι ἐξ αὐτῆς πᾶσαι αἱ σχέσεις γεννῶνται καὶ εἰς αὐτὴν ἐσχάτην ἀναλύονται, ὅπερ ὄρος
10 στοιχείου ἔστιν. ἀλλὰ καὶ πρὸς πραγματεῖωδῃ καὶ φιλόσοφον ὄντως θεωρίαν χρησιμεύει ἡμῖν. τίνα δὲ
εἰσιν, εἰς ἃ ἡμῖν ἡ παρούσα χρησιμεύει θεωρία λέγει, εἰς τε τὴν Πλάτωνος ψυχογονίαν καὶ εἰς τὰ
ἀρμονικὰ διαστήματα. ἔστι δὲ ἀρμονικὸν διάστημα ἢ ἀπὸ φθόγγου εἰς φθόγγον μετάβασις τῆς πληγῆς,
οἷον ἀπὸ τοῦ βαρυτέρου εἰς τὸν ὀξύτερον ἢ τὸ ἀνάπαυον. φθόγγος γάρ ἐστιν ἢ τῆς μιᾶς χορδῆς 376
ποιά τις ἀπήχησις, ἢ δ' ἀπ' αὐτῆς πρὸς τὸν ἐφεξῆς καὶ διάφορον αὐτῆ κατὰ βαρύτητα ἢ ὀξύτητα ἐν
15 λόγῳ διεσσιῶν ἢ ἡμιτοναίῳ ἢ τοναίῳ μεταστάσις καλεῖται διάστημα· τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ἐμμελία. ἐκ δὲ
τῶν ἐμμελῶν τὸ σύστημα ἐκ τριῶν μὲν τὸ διὰ τεσσάρων, ἐκ τεττάρων δὲ τὸ διὰ πέντε, καὶ τὸ μὲν
διὰ τεσσάρων ἐν ἐπιπέτῳ, τὸ δὲ διὰ πέντε ἐν ἡμιολίῳ λόγῳ συνεστὸς, ἃ καὶ πρῶται καὶ ἀπλαῖ 377
συμφωνίαι καλοῦνται παρὰ τοῖς μουσικοῖς. ἐκ δὲ τῆς διὰ τεσσάρων καὶ διὰ πέντε ἢ διὰ πασῶν
σύνκειται ἐν διπλασίονι λόγῳ θεωρουμένη, ἣτις καὶ ὁμοφωνία καλεῖται καὶ ὁμόφωνον σύστημα,
20 σύστημα ἐκ συστημάτων, μέλος ἔχον κατακορέστατον, καὶ ἐφεξῆς τὰ λοιπὰ συστήματα, ἵνα μὴ πάντα
διεξέρωμαι, ἐπεὶ οὐδὲ περὶ τούτων νῦν πρόκειται λέγειν, ἀλλ' ὅσον ἐνδείξασθαι τὰ λεγόμενα.

5. χρησιμεύει . . . πάντα] Nic. Arithm. II, 2, 3: (θεώρημα) . . . χρησιμώτατον εἰς τε τὴν Πλατωνικὴν ψυχογονίαν
καὶ εἰς τὰ ἀρμονικὰ διαστήματα πάντα.

16. διὰ τεσσάρων] sequitur in codice schema librarii incuria corruptissimum, quod sic restituendum censeo:
Διαιρέσεις διατονικοῦ γένους τῶν ἐν ἀρμονίᾳ.

17. συνεστὸς] συνεστὸς cod.

Καταδιαιρείται οὖν τὸ ἐπίτριτον ἐν μὲν τῷ διατονικῷ γένει· τρία γὰρ τὰ ἐν ἀρμονίᾳ γένη, ἐναρμόνιον, χρῶμα καὶ διατόνιον εἰς ἡμιτόνιον· ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον ἡμιτόνιον οὐ κυρίως ἡμιτόνιον, ἀλλὰ λείμμα καὶ τόνος καὶ τόνος, ἧγουν εἰς ἡμιτόνιον καὶ δύο τόνους ἐφεξῆς τὸ διατονικὸν διαιρεῖται. ὁ δὲ τόνος ἐν ἐπογδοῷ συνίσταται λόγῳ· διὰ τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι τὸ λεγόμενον ἡμιτόνιον κυρίως
 378 ἡμιτόνιον, ὅτι οὐδεὶς ἐπιμόριος λόγος δίχα ἧγουν εἰς δύο ἴσα διαιρεῖσθαι πέφυκεν, ἀλλ' εἰς ἄνισα, 5
 καθάπερ καὶ ὁ ἐπογδοὸς εἰς τε τὸ λεγόμενον λείμμα, ὅπερ ἔστι τὸ ἐλαττον τμήμα τοῦ τόνου, καὶ τὴν ἀποτομήν, ὅπερ ἔστι τὸ μείζον, ἐν δὲ τῷ ἐναρμονίῳ εἰς δίσιν καὶ δίσιν καὶ δίτονον, ἐν δὲ τῷ χρῶματι εἰς ἡμιτόνιον καὶ ἡμιτόνιον καὶ τριημιτόνιον ὁ ἐπίτριτος καταδιαιρεῖται λόγῳ· εἰς ταῦτα οὖν τὰ ἀρμονικὰ διαστήματα ἢ μέθοδος τῆς εὐρέσεως τῶν ἐφεξῆς ἐπιμορίων συμβάλλεται λόγῳ· εἶπε δὲ διάστηματα, ἀλλ' οὐ συστήματα, ἵνα τὴν στοιχειωδεστάτην σχέσιν τῶν ἐν ἀρμονίᾳ λόγων καὶ ἐξ 10
 ὧν αἱ ἄλλαι σύγκεινται σχέσεις δηλώσῃ.

Εἰς ταῦτα οὖν, ὡς εἴρηται, καὶ εἰς τὴν τοῦ Πλάτωνος συμβάλλεται ψυχογονίαν. θεωρεῖ γὰρ ὁ Πλάτων ἐν τῷ Τιμαίῳ τῷ διαλόγῳ τὴν ψυχὴν ἀπλῶς ἐκ τοῦ δημιουργοῦ γενομένην νοῦ, οὐ κατὰ χρόνον, ἀλλὰ κατ' οὐσίαν· καὶ γὰρ ἐν τῷ Φαίδρῳ ἀνώλεθρον καὶ ἀγένητον αὐτὴν δείκνυσιν, ὥστε τὴν
 379 κατ' οὐσίαν αὐτῆς ἀπὸ τῶν νοητῶν αἰτιῶν πάροδον γένεσιν λέγει τῆς ψυχῆς· ἔστι γὰρ τῶν ὄντων 15
 τὰ μὲν νοητὰ καὶ ἀγένητα, τὰ δὲ αἰσθητὰ καὶ γενητὰ, τὰ δὲ μεταξὺ τούτων νοητὰ καὶ γενητὰ. τὰ μὲν γὰρ ἔστιν ἀσύνθετα πάντα καὶ ἀμέριστα καὶ διὰ τοῦτο ἀγένητα, τὰ δὲ σύνθετα καὶ μεριστὰ καὶ διὰ τοῦτο γενητὰ, τὰ δὲ ἐν μέσῳ τούτων νοητὰ καὶ γενητὰ, ἀμέριστὰ τε ὄντα καὶ μεριστὰ τὴν φύσιν, ἀπλᾶ τε καὶ σύνθετα κατὰ τρόπον ἕτερον. ἄλλη οὖν ἢ ἐπὶ ψυχῆς γένεσις καὶ ἄλλη ἢ ἐπὶ σώματος· ἢ μὲν προτέρα καὶ πρεσβυτέρα, προσηχεστέρα γὰρ ἔστι τῷ πάντων δημιουργῷ ἢ δὲ δευτέρα καὶ 20
 νεωτέρα, πορρόωτέρα γὰρ ἔστι τῆς μιᾶς αἰτίας. οἶδε γὰρ ὁ Πλάτων οὐ μόνον ἐπὶ σώματων, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ψυχῶν χώραν ἔχουσαν τὴν γένεσιν, καθόσον καὶ αὐταὶ χρόνου μετέχουσι, καθὼς καὶ ἐν τῷ Φαίδρῳ φησὶ διὰ χρόνου θεᾶσθαι τὸ ὄν αὐτὰς· πάσα γὰρ μεταβατικὴ κίνησις, κἂν ἀσωμάτων ἔστιν οὐσιῶν, ἐνεργεῖα συνεξηνυμένον ἔχει τὸν χρόνον αὐτῆ· καὶ γὰρ ἡ ψυχὴ μεταβατικῶς τοὺς ὅρους νοεῖ
 380 καὶ κατὰ μὲν τὰς ἐνεργείας χρόνον μετέλχηε, κατὰ δὲ τὴν οὐσίαν αἰῶνι συντέτακται. θεωρεῖται γὰρ 25
 ἐν τῇ ψυχῇ οὐσία καὶ δύναμις καὶ ἐνέργεια, καὶ ἔστιν αὕτη ἐκ τῶν γενῶν τοῦ ὄντος συγκειμένη, οὐσίας, ταυτοῦ, θατέρον· ἀλλὰ γὰρ τριφυῆ καὶ τὴν τῆς ψυχῆς οὐσίαν ὁ Πλάτων ὁρᾷ· ἄλλη γὰρ ἔστιν ἢ ὑπαρξίς αὐτῆς καὶ ἄλλη ἢ ἀρμονία ἢ ἐν αὐτῇ, καθ' ἣν τὸ οὐσιώδες αὐτῆς συνέχεται πλῆθος, οὔτε μιᾶς οὐσης οὐσίας, ὡς ὁ νοῦς, οὔτε εἰς ἄπειρον διαιρουμένης, ὡς τὸ σῶμα μετ' αὐτὴν· ἀλλ' εἰς πλείω μὲν οὐσιώδη μέρη, ἐξ ὧν ἔστι, πεπερασμένα δὲ κατ' ἀριθμὸν, ὧν πλείω εἶναι μέρη ψυχῆς ἀδύνατον, 30
 μηκέτι διαιρετῶν ὄντων εἰς ἄλλα τῶν μερῶν αὐτῆς, ὡς ἔσται δῆλον ἐν τῇ διαιρέσει τῶν ἀρμονικῶν λόγων αὐτῆς, καὶ ἄλλο τὸ εἶδος αὐτῆς καὶ πάντα ταῦτα ἐν ἀλλήλοις ἔστιν. ἢ τε γὰρ ὑπαρξίς ἔχει μεθ' ἑαυτῆς τὸ ἡρμοσμένον πλῆθος, οὐ γὰρ ἔστιν ἀπλήθυντος, οὐδὲ γὰρ πλῆθος μόνον ἔχουσα, ἀνάρμοστον δὲ καὶ ἢ ἀρμονία οὐσιώδης ἔστι καὶ αὕτη συνεκτικὴ καὶ εἰδοποιὸς τῆς οὐσίας, ἀφ' ἧς καὶ δέικνυται, πῶς μὲν ἔστιν ἀρμονία ἢ ψυχὴ, πῶς δὲ οὐ· διαιρεῖται γὰρ ἢ ψυχὴ πρῶτον μὲν εἰς οὐσίαν 35
 381 καὶ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν, ἢ δὲ οὐσία, ὡς εἴρηται, εἰς ὑπαρξίς, ἀρμονίαν καὶ εἶδος, ἢ δὲ ὑπαρξίς εἰς οὐσίαν, ταυτὸν, θατέρον· αὕτη δὲ ἢ δοκοῦσα διαίρεσις τῆς ψυχῆς οὐκ ἔστι διαίρεσις, ἀλλ' ἀνά-
 λυσις, ὡς ἀπὸ συνθέτου τῆς ψυχῆς εἰς τὰ ἀπλᾶ γένη τοῦ ὄντος προχωροῦσα. ταῦτα οὖν τὰ γένη τοῦ ὄντος πρῶτως μὲν ἔστιν ἐν τοῖς νοητοῖς καὶ ἀκινήτοις εἶδεσι, δευτέρως δὲ ἐν ψυχαῖς, ἐσχάτως δὲ ἐν τοῖς σώμασι. γένεσιν οὖν ψυχῆς ὁ Πλάτων ἐν τῷ Τιμαίῳ πρῶτον μὲν τῆς τοῦ οὐρανοῦ λέγει 40
 ψυχῆς κατὰ τὸ ἑαυτοῦ δόγμα, ἦν καὶ τοῦ παντός λέγει ψυχὴν ἐν τῷ πρώτῳ μίγματι τῶν γενῶν ἐν κρατῆρι, κρατῆρα λέγων τὴν ζωογόνον καὶ ὑποστατικὴν τῆς ψυχικῆς, ἢ ψυχικῆς, ζωῆς τοῦ δημιουργοῦ δύναμιν. δευτέρως δὲ καὶ τὴν ἀνθρωπίαν ψυχὴν γενέσθαι λέγει ἐν τῷ δευτέρῳ κράματι ἐκ τῶν αὐτῶν μὲν γενῶν τοῦ ὄντος, ὑφειμένον δέ. λέγει γὰρ οὕτω· καὶ πάλιν ἐπὶ τὸν πρότερον κρατῆρα,

7. δίτονον] δίτον cod. — 13. Τιμαίῳ] 46, D. — 14. Φαίδρῳ] 245, D. — 19. κατὰ] addidi. — 25. μετέλχηε] μετέλχηε cod. — 26. οὐσία καὶ δύν.] καὶ addidi. — 40. Τιμαίῳ] 36. seq. — 40. τοῦ οὐρανοῦ] τοῦ + οὐ + τοῦ cod. — 44—2. καὶ πάλιν . . . τρίτα] Tim. 41, D.

ἐν ᾧ τὴν τοῦ παντός ψυχὴν κεραννὺς ἔμισγε, τὰ τῶν πρόσθεν ὑπόλοιπα κατεχέτο μίσγων τρόπον 382
 τινὰ τὸν αὐτὸν, ἀκήρατα δὲ οὐκέτι κατὰ τὰ αὐτὰ ὡσαύτως, ἀλλὰ δεύτερα καὶ τρίτα, ἀκήρατα δὲ
 οὐκέτι λέγων ἀντὶ τοῦ ἄτρεπτα καὶ ἀκλινῆ καὶ ἀμελικτα, ἀλλὰ πρὸς τὴν γενεσιουργὸν ἀπονέοντα
 φύσιν. καθόλου μὲν οὖν καὶ ἐμφαντικῶς, ὡς ἐν βραχέσιν εἶπεῖν, τοιαύτη ἡ τοῦ Πλάτωνος ἔστι
 5 μινύντος τοιοῦτον οὖν τὸ κράμα τῆς ψυχῆς εἰπὼν ξυγκερασθῆναι παρὰ τοῦ δημιουργοῦ νοῦ
 μινύντος τὴν τοῦ θατέρου φύσιν δύσμικτον, ὡς φησιν, οὖσαν. διακριτικὴ γὰρ καὶ διαιρετικὴ καὶ
 προόδου καὶ πολλαπλασιασμῶν ἔστιν αἰτία ἢ φύσις αὐτοῦ τῷ ταυτῷ μετὰ τῆς οὐσίας καὶ ἐκ τριῶν
 ἐν ποιησαμένου. ἐπιέγει πάλιν ὅλον τοῦτο ὅλον τὸ μίγμα λέγων μοίρας, ὅσας προσῆκε, διένειμεν,
 ἐκάστην δὲ ἐκ τε ταυτοῦ καὶ θατέρου καὶ τῆς οὐσίας μεμιγμένην. ἤρχετο δὲ διαιρῆναι ὡδε· μίαν ἀφείλε
 10 τὸ πρῶτον ἀπὸ παντός μοῖραν, μετὰ δὲ ταῦτα ἀφῆρει διπλασίαν ταύτης, τὴν δ' αὖ τρίτην ἡμιολίαν 383
 μὲν τῆς δευτέρας, τριπλασίαν δὲ τῆς πρώτης, τετάρτην δὲ τῆς δευτέρας διπλῆν, πέμπτην δὲ τριπλῆν
 τῆς τρίτης, τὴν δὲ ἕκτην τὴν πρώτης ὀκταπλασίαν, ἑβδόμην δὲ ἑπτακαικεκοσαπλασίαν τῆς πρώτης.
 αὕτη οὖν ἡ εἰς τὰ μείζω διαίρεσις τῆς ψυχῆς· διήρηται γὰρ οὕτω κατ' ἀριθμὸν οὐσιώδη εἰς ὄρους ἑπτὰ
 α, β, γ, δ, θ, η, κζ,
 15 λόγους δὲ ὡσαύτως τῶν ἐγκειμένων ὄρων ἑπτὰ, ἓνα μὲν τῆς δευτέρας πρὸς τὴν πρώτην, δύο δὲ τῆς
 τρίτης πρὸς τὴν δευτέραν καὶ τὴν πρώτην, ἓνα δὲ τῆς τετάρτης πρὸς τὴν δευτέραν καὶ ἓνα τῆς
 πέμπτης πρὸς τὴν τρίτην καὶ δύο τῆς ἕκτης καὶ τῆς ἑβδόμης πρὸς τὴν πρώτην, ὡς εἶναι τὴν ψυχὴν
 ἐπταδικὴν κατὰ τε τὰ μέρη καὶ τοὺς τῶν μερῶν πρὸς ἀλλήλα λόγους, καὶ συμβαίνειν ταύτην ἐπταμελῆ
 καὶ ἐπτάλογον καὶ ἐπτάκικλον· κύκλοις γὰρ εἰκόσασιν οἱ τρεῖς ἐπιστροφικοὶ, ὡς τριαδικοὶ ὁ γ, ὁ θ,
 20 ὁ κζ καὶ οἱ δύο ἰσάκεις ἴσοι ὁ δ καὶ ὁ θ, καὶ οἱ δύο ἰσάκεις ἴσοι ἰσάκεις ὁ τε η καὶ κζ. οὕτως οὖν καὶ
 ἐπτάκικλος· εἰ γὰρ μόνος ἔστιν ὁ δημιουργικὸς νοῦς, ἡ δὲ ψυχὴ πρώτως ἀπὸ νοῦ πρόεισιν, ἑβδομάδος 384
 ἔχει λόγον πρὸς αὐτὸν· πατρικὴ γὰρ καὶ ἀμῆτωρ ἡ ἑβδομάς.
 Ἀλλὰ γὰρ λεκτέον, εἰ καὶ παρεμβατικώτερόν τινα τὴν ἐμφάνειαν ὁ μερισμὸς τῆς ψυχῆς εἰς τὸν
 οὐσιώδη ἀριθμὸν γεγονώς φέρει, καὶ ὅπως αἱ ἑπτὰ μοῖραι τούτου τὴν ὑπόστασιν ἔλαχον· ἡ μὲν δὲ
 25 πρώτη μοῖρα τὸ νοητώτερόν ἐστι καὶ ἀκρότατον τῆς ψυχῆς αὐτῷ τῷ ὑπερουσίῳ ἐνὶ συνάπτουσα καὶ
 τῇ ὑπάρξει τῆς ὅλης οὐσίας, διὸ καὶ μία προσαγορεύεται ὡς ἐνοειδής, καὶ ὁ ἀριθμὸς αὐτῆς καὶ τὸ
 πλῆθος ἐνώσει κατεχέται, καὶ ἔστιν ἀνάλογον τῇ αἰτίᾳ καὶ τῇ κέντρῳ τῆς ψυχῆς· κατὰ ταύτην γὰρ καὶ
 ἀνεκφοιτήτος ἔστι τῶν ὄλων. ἡ δὲ δευτέρα πολλαπλασιάζει τὴν πρὸ αὐτῆς γεννητικὰς προόδους, ὡς ἡ
 30 δυνάς ἐνδείκνυται, καὶ πάσας τὰς προόδους ἐκφαίνει τῆς οὐσίας, διὸ καὶ διπλασία λέγεται τῆς πρώτης
 καὶ μιμουμένη τὴν ἀόριστον δυνάδα καὶ τὴν ἀπειρίαν τὴν νοητὴν. ἡ δὲ τρίτη πᾶσαν αὐτὴν ἐπιστρέφει 385
 πάλιν εἰς τὴν ἀρχὴν καὶ ἔστι τὸ τρίτον αὐτῆς τὸ συνελισσόμενον εἰς τὰς ἀρχάς, ὃ δὲ μετρεῖται μὲν
 ὑπὸ τῆς πρώτης μοίρας ὡς ἐνώσεως ἀπ' αὐτῆς πληροῦμενον· μερικωτέρως δὲ συνάπτεται πρὸς τὴν
 δευτέραν, καὶ διὰ τοῦτο λέγεται τριπλασία μὲν ἐκείνης, ἡμιολία δὲ ταύτης, ἕξ ἡμισείας μὲν ὑπὸ τῆς
 δευτέρας συνεχόμενον ὡς ἂν μηδὲ τὴν ἴσην δυνάμιν ἔχουσης, τελείως δὲ ὑπὸ τῆς πρώτης. ἡ δὲ αὖ
 35 τετάρτη μοῖρα καὶ ἡ πέμπτη λοιπὸν ἰδίως προστάτην αὐτὴν ἀποφαίνουσι τῶν δευτέρων· αἰτία γὰρ
 εἶσι τῶν ἀσωμάτων, τῶν μέντοι σώμασι μεριζομένων, νοεραὶ δὲ ἐπίπεδοι οὖσαι καὶ τετραγωνικαί,
 ἡ μὲν ἀπὸ τῆς δευτέρας, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς τρίτης μοίρας, τῆς προόδου καὶ τῆς ἀπογεννήσεως ἡ τετάρτη,
 τῆς δὲ ἐπιστροφῆς καὶ τῆς τελειώσεως ὁ πέμπτη· ἐπίπεδοι γὰρ ἀμφότεραι, ἀλλ' ἡ μὲν ἀπὸ τῆς δευτέρας
 δις ἀπ' αὐτῆς ὑποστᾶσα, ἡ δὲ ἀπὸ τῆς τρίτης τρίς προελθοῦσα καὶ εἰσὶν εἶναι ἡ μὲν γεννητικὴ τῶν
 40 περὶ τὸ σῶμα γεννητικῶν μορίων μεριστῶν, γονίμων δὲ ὅμως εἰδῶν τὴν προόδου μιμουμένων τῆς
 ψυχῆς, ἡ δὲ τῶν περὶ τὸ σῶμα μεριστῶν, γνωριστικὴν δὲ δυνάμιν ἔχόντων καὶ ταύτη μιμουμένων 386
 τὸ τῆς ψυχῆς ἐπιστροφικόν, πᾶσα γὰρ γνωσις ἐπιστρέφει τὸ γνωσκόν εἰς τὸ γνωστόν, καὶ ὡς περ
 πᾶσα φύσις γεννᾶν ἐθέλει καὶ εἰς τὸ κάτω ποιῆσθαι τὴν προόδου. ἡ δὲ ἕκτη καὶ ἑβδόμη καὶ αὐτῶν
 τῶν σωμάτων καὶ τῶν στερεῶν ὄγκων τὰς πρωτογενεῖς αἰτίας ἐν αὐτῇ προῦποτίθεται· στερεοὶ δὲ οἷδε
 45 οἱ ἀριθμοὶ καὶ ὁ μὲν ἀπὸ τῆς δευτέρας, ὁ δὲ ἀπὸ τῆς τρίτης. ἐπιστρέφων δὲ ὁ λόγος καὶ τὰ ἔσχατα

1. μίσγων] μίσγον cod. — 6. μινύντος] μινύντος cod. — 8. μίγμα] μίγμα cod. — 19. τρεῖς] γ cod. — 32. ἐνώ-
 σεως] ἐνώσεως cod. — 36. ἐπίπεδοι] ἐπίπεδοι cod. — 37. ἡ δὲ] αἱ δὲ cod.

εἰς τὰ πρῶτα καὶ τὰς ἀποπερατώσεις αὐτῆς τῆς ψυχῆς ἐπὶ τὴν ἀκρότητα αὐτῆς τὴν μὲν ὀκταπλασίαν, τὴν δὲ ἑπτακαίκοσαπλασίαν ἔθετο τῆς πρώτης καὶ οὕτως ἑπταμερῆς ἢ οὐσία τῆς ψυχῆς ὡς μένουσα καὶ προϊούσα καὶ ἐπιστρέφουσα καὶ αἰτία τῆς προόδου καὶ τῆς ἐπιστροφῆς, τῶν τε περὶ τὰ σώματα μεριστῶν οὐδιῶν καὶ τῶν σωμάτων αὐτῶν.

Εἶχον μὲν οὖν πολλὰ καὶ καλὰ θεάματα λέγειν εἰς τὸν περὶ ψυχῆς τόνδε τοῦ Πλάτωνος 5
 387 τόπον, εἰ δεῖ με οὕτως εἰπεῖν, ὃ κρατίστη μοι δέσποινα, τὰ τε ἄλλα καὶ τῶν ἐν ἀπορήτοις
 λεγομένων ἐποπτικωτάτη θεωρία ἐπόμενος, Πορφύριον δὲ καὶ Ἰαμβλίχον καὶ τοῖς λοιποῖς τῶν Πλατω-
 νικῶν ἡγῶν ὀργασταῖς, ἔξαιρέτως δὲ τῷ ἐκφαντορικωτάτῳ Πρόκλῳ καὶ μουσολήπτῳ. ἀλλ' ἐπεὶ περὶ
 οὐ τοῦτο ἐπιτέτραπται μοι, ἀλλὰ πῶς ἢ τῶν ἐν ἀριθμοῖς ἐφεξῆς λόγων εὔρεσις εἰς τὴν Πλάτωνος
 χρησιμεύει ψυχογονίαν, συμμετρησάμενος ὅσαπερ ἀρκεῖ πρὸς τὴν ἐνδείξιν τοῦ προκειμένου, συντόμως 10
 τε καὶ κεφαλαιωδῶς εἶρηκα. εἰ δέ γε μὴ περίεργόν ἐστι καὶ περισσόν, ἄλλως καὶ αὐτὸ τὸ διάγραμμα
 μεθοδεύσας ἐκδήσομαι σοι ἐκ τοῦ τετρακτῆς διὰ πασῶν καὶ διὰ πέντε καὶ τόνου συνεστός· ἀλλὰ ῥητέον
 ὅσον οἶόν τε πρὸς τὴν παρούσαν ὀρμὴν τοῦ περὶ τῶν ἐν τῇ ψυχογονίᾳ τοῦ Πλάτωνος εἰλημμένων
 ἀριθμητικῶν λόγων, περὶ τε τῶν τοῦ πολλαπλασίου καὶ περὶ τῶν μεσοτήτων τῶν μεταξύ τούτων, περὶ
 τῶν ἐπιτότων καὶ ἡμιολίων τῶν ἐν αὐταῖς μεσότησιν ἀναφαινομένων, περὶ ἐπογδόων τῶν τὰ διαστή- 15
 388 ματα συμπληρῶντων, περὶ τοῦ λείμματος· καὶ γὰρ τὸ διάγραμμα δεῖ πάντων τούτων εἶναι περι-
 ληπτικὸν καὶ καταπεπυκνωθῆαι πᾶσι τούτοις τοῖς λόγοις.

Ἔνα οὖν ἐν τάξει προϊόμεν, λάβωμεν πρῶτον ἐν τοῖς ἀπὸ μονάδος ἀριθμοῖς τοὺς λεγομένους
 πρώτους ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος λόγους. ἐκείσθω δὴ οὖν μονὰς καὶ ταύτης διπλασία δυάς, εἶτα τριάς,
 ἡμιολία μὲν τῆς δυάδος, τριπλασία δὲ τῆς μονάδος, εἶτα τετράς, διπλασία τῆς δυάδος, εἶτα ἐννεάς, 20
 τριπλασία τῆς τριάδος, εἶτα ὀγδοάς, ὀκταπλασία τῆς μονάδος· ἐπὶ πασῶν δὲ ἑβδόμη μοῖρα ἑπτακαί-
 κοσαπλασία μονάδος·

α, β, γ, δ, θ, η, ζ.
 ε, ιβ, ιη, κδ, μη, νδ, ρξβ.

ἀλλ' εἰ μὲν ἄχοι τούτων ἔστι τὰ τοῦ Πλάτωνος, ἔδει μὴδὲν περιεργάζεσθαι πλέον. ἐπειδὴ δὲ αὐτὸς ἡμῖν 25
 παρακελεύεται τὰ διπλάσια καὶ τριπλάσια διαστήματα ταῖς τε ἀρμονικαῖς καὶ ἀριθμητικαῖς μεσότησι συν-
 δεῖν, μονάδος δὲ οὐκ ἔστι καὶ δυάδος μεταξύ ταύτας τὰς μεσότητας εὔρεῖν, ληπτέον τινὰ πρῶτον ἀριθμὸν,
 ὃς ἐλάχιστος ὢν ἔξει ἡμισυ καὶ τρίτον· διπλάσιον γὰρ πᾶς ἀριθμὸς ἔχει δύναται εἰληφθῆαι ὢν ὁ ε
 389 καὶ τούτου διπλάσιος ὁ ιβ, τὸν αὐτὸν ἔχον λόγον, ὃν πρὸς δυάδα μονάς. τούτων δὴ τῶν ἑξαπλασίων
 μονάδος καὶ δυάδος μέσοι παρεντεθέντες ὁ τε η καὶ ὁ θ τὰς εἰρημένας μεσότητας ἀποδώσουσιν 30
 ὁ μὲν γὰρ η ταυτῶ μέρει τῶν ἄκρων ὑπερέχει τε καὶ ὑπερέχεται, ὅπερ ἴδιόν ἐστιν ἀρμονικῆς ἀνα-
 λογίας, ὁ δὲ θ ἴσῳ μὲν καὶ ἀριθμὸν ὑπερέχει, ἴσῳ δὲ ὑπερέχεται, ὅπερ ἴδιόν ἐστιν ἀριθμητικῆς
 μεσότητος. ἔξαις ἄρα τὴν μονάδα καὶ δυάδα ποιήσαντες εὔρησομεν ἀριθμοὺς τὰς εἰρημένας ἐπιδεχο-
 μένους μεσότητας· ὁμοίως δὴ καὶ τοὺς λοιποὺς τῶν ἐν τῇ προειρημένῳ στίχῳ τῶν διπλασίων ἅμα
 καὶ τριπλασίων ἑξαπλασιάζαντες εὔρησομεν ὄρους, οὓς δυνησόμεθα καταπεπυκνωθῆαι ἀριθμητικαῖς τε καὶ 35
 ἀρμονικαῖς μεσότησιν. γερονέτωσαν γὰρ ἀπὸ παντὸς τοῦ προειρημένου στίχου ἑξαπλάσιοι ἄλλοις ἀριθμοῖς
 ἐν τάξει θέντες, μόνον τὸν νδ πρὸ τοῦ μη θεῖναι ὀφείλοντες· τούτων γὰρ πρότερον εἶτε τριπλάσιον
 390 τοῦ τρίτου· μετ' ἐκείνων δὲ αὐτὸν ἡμεῖς ἔθεμεν τῷ πληθεῖ τῶν μονάδων ἐπόμενοι καὶ οὐ τῇ ἀπαριθ-
 μῆσει, ἣν ὁ Πλάτων πεποιήται τοῖς λόγοις αὐτῶν ἐπόμενος καὶ ἐναλλάξ τιθεῖς τοὺς διπλασίους καὶ
 τριπλάσιους· μεταξύ μὲν οὖν τοῦ ε καὶ ιβ ἐμπεσοῦνται ὁ η καὶ θ, μεταξύ δὲ τοῦ ιβ καὶ κδ διπλασίων 40
 ἀρμονικῆ μὲν μεσότης ὁ ις, ἀριθμητικῆ δὲ ὁ ιη, μεταξύ δὲ τοῦ τριπλασίου τοῦ κδ καὶ μη ἀρμονικῆ
 μεσότης ὁ λβ, ἀριθμητικῆ δὲ ὁ λς. ἐν δὲ τοῖς τριπλασίοις μεταξύ τοῦ ε καὶ ιη, πρώτου τριπλασίου,
 ἀρμονικῆ μεσότης ὁ θ, ἀριθμητικῆ δὲ ὁ ιβ, μεταξύ δὲ τοῦ δευτέρου τριπλασίου τοῦ ιη καὶ νδ ἀρμο-
 νικῆ μὲν ὁ κς, ἀριθμητικῆ δὲ ὁ λς· μεταξύ δὲ τοῦ τρίτου τριπλασίου τοῦ νδ καὶ ρξβ ἀρμονικῆ μὲν
 ὁ πα, ἀριθμητικῆ δὲ ὁ ρη. διήρηται ἄρα τὰ διπλάσια καὶ τριπλάσια διαστήματα τοῖς δύο ταύταις 45
 μεσότησιν, ὥστε εἶεν ἂν ἐφεξῆς οἱ ὄροι οὗτοι·

7. θεωρία] θεωρή cod. corr. ex θεωρί. — 12. συνεστός] συνεστός cod. — 30. η] ὀκτώ cod. — θ] ἐννεά cod. —
 31. γ] ὀκτώ cod. — 33. εὔρησομεν] εὔρωμεν cod.

ς, η, θ, ιβ, ις, ιη, κδ, λβ, λς, μη, νδ, πα, ρη, ρξβ.

Ἄλλ' εἰ μὲν ἦν δυνατόν ἐν τούτοις τοῖς ἐκκειμένοις ἡμῖν ὅροις τοὺς ἐπιτρίτους λόγους εἰς τε
 τοὺς ἐπογδόους καὶ τὰ λείμματα διελεῖν, μέχρι τούτων ἂν ἔστημεν· νῦν δὲ ἐπεὶ οὐχ οἶόν τε, ἄλλης ἂν 391
 δεοίμεθα μεθόδου. προκείσθω οὖν ἕξ ἀρχῆς καταπικνώσασαι τὸν διπλάσιον λόγον ταῖς εἰρημέναις μεσό-
 5 τησι καὶ τοῖς ἐπογδόοις· δεήσει ἄρα τὸν ἐπόλογον τοῦ διπλάσιου μεταξὺ τοὺς δύο ἐπογδόους καὶ
 ἐπίτριτον ἔχειν. εἰλήφθω οὖν ὁ τρίτος ἀπὸ μονάδος κατὰ τὸν ὀκταπλάσιον λόγον ὁ ξδ· ἀπὸ τούτου
 δύο μὲν ἐπογδόους ἀποστῆσαι δυνατόν· ἅπας γὰρ πολυπλάσιος τοσοῦτων ἐπιμορίων ἡγεῖται λόγων
 ἀντιπαρωνύμων αὐτῶ, ὅπόσος ἐστὶν αὐτὸς ἀπὸ μονάδος, ἐπίτριτον δ' οὐκ ἔχει. τριπλασιάσας οὖν
 αὐτὸν τὸν ξδ ποιεῖ τὸν ριβ, οὗ ἐπίτριτος μὲν ἐστὶν ὁ σς, ἐπόγδοος δὲ ὁ σς, καὶ τούτου ἐπόγδοος
 10 ὁ σμγ· ὁ ἄρα τοῦ λείμματος λόγος ἐστὶν ὁ μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῶν δύο ἐπογδόων λειπόμενος τοῦ
 σμγ πρὸς σς· ἀπὸ παντὸς γὰρ ἐπιτρίτου δύο ἐπογδόων ἀφααιρεθέντων καταλείπεται ὁ τοῦ λείμματος
 λόγος, ἀλλὰ τοῦ σς ἐπόγδοος ὁ σπη, ὅς τὴν ἀριθμητικὴν σώζει μεσότητα, τεταγμένος μεταξὺ τῶν 392
 ριβ καὶ τπδ, διπλάσιον πρὸς τὸν ριβ λόγον ποιοῦντος, πρὸς δὲ τὸν σπη ἐπίτριτον. εἰ μὲν οὖν ἦν
 δυνατόν ἀποστῆσαι δύο ἐπογδόους ἀπὸ τοῦ σπη, κατεπικνώσαμεν ἂν καὶ τοῦτο τὸ ἐπίτριτον τοῖς τε
 15 ἐπογδόοις καὶ τῷ λείμματι· νῦν δὲ οὐχ οἶόν τε· ὁ γὰρ ἐπόγδοος αὐτοῦ ὁ τκδ ὄγδοον οὐκ ἔχει, διὸ πρὸς
 αὐτὸν ἐπόγδοον γενέσθαι λόγον οὐ δυνατόν τοῖς ἀριθμοῖν τὴν μονάδα φυλάττειν ἀεὶ βουλομένοις· τὸ γὰρ
 λαβεῖν ἐπόγδοον· ἀναγκασθησόμεθα διὰ τοῦτο καὶ τοὺς πρὸ αὐτοῦ διπλασιάσασαι πάντας καὶ τοὺς μετ'
 αὐτόν. ἔσται οὖν ἀντὶ μὲν τοῦ ριβ ὁ τκδ, ἀντὶ δὲ τοῦ σς ὁ υιβ, ἀντὶ δὲ τοῦ σμε ὁ υς, ἀντὶ δὲ
 20 τοῦ σς ὁ φιβ, ἀντὶ δὲ τοῦ σπη ὁ φος καὶ τούτου ἐπόγδοος ὁ χμη καὶ τούτου ἐπόγδοος ὁ ψκθ, ἔπειτα
 ψξη, διπλάσιος μὲν ὢν τοῦ τπδ, πρὸς δὲ τὸν ψκθ λόγον ἔχων τοῦ λείμματος, καὶ δὴ συμπληρωτὰ
 τὸ διπλάσιον διάστημα τοῖς τε ἡμιολίοις καὶ ἐπιτρίτοις καὶ ἐπογδόοις λόγοις ἐν τοῖσδε τοῖς ἀριθμοῖς· 393

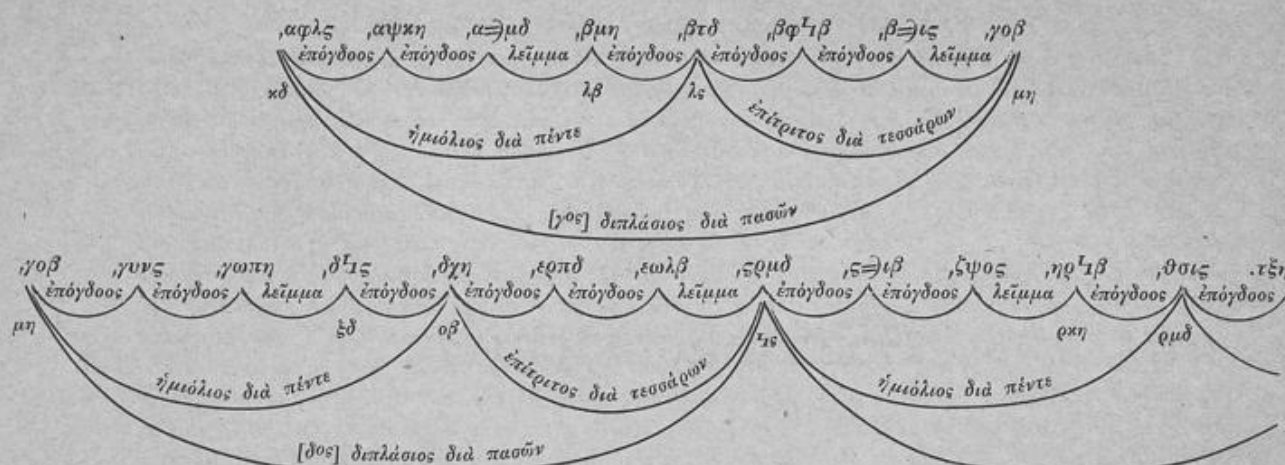
τπδ, υιβ, υς, φιβ, φος, χμη, ψκθ, ψξη.

Εἰ οὖν ἐθέλησαιμεν ὅλον συμπληρῶσαι τὸ διάγραμμα ἐκδόμενοι κατὰ τὸ ἐξῆς·

8. τριπλασιάσας] in margine hocce schema: ριβ ἐπόγδοος. σς ἐπόγδοος. [σμγ] λείμμα. σς
 τόνος. τόνος. ἡμιτόνιον.
 ὁ ἐπίτριτος διὰ τεσσάρων.

24. υς] νδ cod. — 25 ... 1, pag. 6 ψξη] εἰ οὖν ἐθέλησαιμεν ... ψξη bis leguntur in cod. — 25. ἐξῆς] sic restitui schema, quod codex erroribus maxime corruptum praebet — φος] in codice adscriptum est: ἡ ἀριθμητικὴ μεσότης πρώτου διπλασίου. — ἀριθμητικὴ μεσότης πρώτου διπλασίου· ἡ αὐτὴ καὶ τοῦ τριπλασίου ἀρμονικὴ μεσότης. — ψξη] adscriptum: ἀριθμητικὴ μεσότης τριπλασίου πρώτου. — ακδ] adscriptum: ἀρμονικὴ μεσότης δευτέρου διπλασίου. — αρνβ] adscriptum: ἀριθμητικὴ μεσότης βου διπλασίου. —

- 394 ἀντὶ μὲν τῆς πρώτης μοίρας τὸν τπδ, ἀντὶ δὲ τῆς δευτέρας τὸν ψξη, ἀντὶ δὲ τῆς τριπλασίας τῆς πρώτης, ἡμιολίας δὲ τῆς δευτέρας τὸν αρνβ, ἀντὶ δὲ τῆς τετραπλασίας τῆς πρώτης τὸν αφλς, ἀντὶ δὲ τῆς πέμπτης, ἣ ἔστι τριπλασία τῆς τρίτης, τὸν γυνς, ἀντὶ δὲ τῆς ἕκτης, ἣ ἔστιν ὀκταπλασίον τῆς πρώτης, τὸν γοβ, ἀντὶ δὲ τῆς ἑβδόμης, ἣ ἔστιν ἐπτακαικοσαπλασίον, τὸν μύριοι τξη. εἰ οὖν ἐθέλησαιμεν τὰςδε καταπυκνώσαι ταῖς τε ἀρμονικαῖς καὶ ἀριθμητικαῖς μεσότησιν, αἱ παρετεθεισάαι τὰ τε 5 ἡμιόλια καὶ ἐπίτριτα διαστήματα ποιήσουσιν, ἔσονται μεταξύ τοῦ τε τπδ καὶ τοῦ ψξη διπλασίον ὃ τε φιβ, ποιῶν τὴν ἀρμονικὴν μεσότητα καὶ ὃ φος τὴν ἀριθμητικὴν μεσότητα ποιῶν· εἰ δὲ τοῦ τριπλασίον διαστήματος, λέγω δὴ τοῦ τπδ καὶ τοῦ αρνβ, λάβοιμεν τὰς μεσότητας, ὃ μὲν φος σώζει τὴν ἀρμονικὴν, ὃς ἐν τῷ διπλασίῳ τὴν ἀριθμητικὴν ἀνεπλήρου μεσότητα, ὃ δὲ ψξη τὴν ἀριθμητικὴν, ὃς ἦν ὁ μείζων 10 ἄκρος τοῦ διπλασίον. πάλιν εἰ τοῦ δευτέρου διπλασίον τὰς αὐτὰς ἐθέλησαιμεν μεσότητας λαβεῖν, 10 ἔσονται μεταξύ τοῦ τε ψξη καὶ τοῦ αφλς ὃ μὲν ακδ ἀρμονικὴ μεσότης, ὃ δὲ αρνβ ἀριθμητικὴ. εἰ δὲ καὶ τὸ δεῦτερον ἐθέλησαιμεν καταπυκνώσαι τριπλασίον, οὗ ὄροι εἰσὶν ὁ αρνβ καὶ γυνς, ὃ μὲν ἀψκη τὴν ἀρμονικὴν ἀποδώσει μεσότητα πρὸς αὐτοὺς, ὃ δὲ βτδ τὴν ἀριθμητικὴν. καὶ μὴν καὶ εἰ τὸ τρίτον διπλάσιον καταπυκνώσαιμεν ἐν ὄροις τῷ τε αφλς καὶ τῷ γοβ, ὃ μὲν βμη τὴν ἀρμονικὴν ἔξει πρὸς αὐτοὺς, ὃ δὲ βτδ τὴν ἀριθμητικὴν. ἔτι δὲ εἰ τὸ τρίτον τριπλασίον, λέγω δὴ τὴν τε πέμπτην καὶ 15 ἑβδόμην μοῖραν ταῖς ὁμοίαις μεσότησι καταπυκνώσαιμεν, ἔσονται ἄκροι μὲν ὃ τε γυνς καὶ ὁ μύριοι τξη, μέσοι δὲ ἀρμονικὸς μὲν ὁ ερπδ, ἀριθμητικὸς δὲ ὁ εψειβ, εἰ δ' αὖ καὶ τῶν ἐπίτριτων ἕκαστον τῶν ἀναφανέντων ἐκ τούτων τῶν μεσοτήτων καὶ τῶν ἡμιολίων τοῖς τε ἐπογδοῖς καὶ τῷ λείμματι καταπυκνώσαιμεν, ἔσονται ἐν ὄροις τοῖς ἐξῆς κειμένοις τοῦ ὅλου διαγράμματος ἐπόγδοι μὲν εἰκοσι- 20 τέσσαρες, λείμματα δὲ ἑννέα.

αψκη] adscriptum: ἀρμονικὴ μεσότης βου τριπλασίον [β τριπλάσιος cod.]. — βμη] adscriptum: ἀρμονικὴ μεσότης γου διπλάσιον [γος διπλάσιος cod.]. — numerum βμη sequitur in codice βρηζ, λείμμα. adscriptum: κόμμα. — γοβ] adscriptum: τόνος. — βτδ] adscriptum: ἀριθμητικὴ μεσότης τρίτου διπλασίον· ἢ αὐτὴ καὶ τοῦ δευτέρου τριπλασίον ἀρμονικὴ μεσότης [sic legendum pro: ἀρμονικὴ καὶ ἀριθμητικὴ μεσότης βου τριπλάσιος]. — λείμμα, δψεις, ἐπόγδοος] ἐπόγδοος, διτδ, λείμμα cod. — δτς] adscriptum: ἀρμονικὴ μεσότης τοῦ τετραδιπλασίον. — δγη] adscriptum: ἀρμονικὴ τοῦ γου τριπλασίον [sic ἢ αὐτὴ καὶ τετάρτου [τετάρτη cod.] διπλάσιον μεσότης ἀριθμητικὴ. — ερπδ] adscriptum: ἀρμονικὴ κνήρος μεσότης γου τριπλασίον. — λείμμα, ηρτβ, ἐπόγδοος] ἐπόγδοος, ηψμη, λείμμα cod. — in extremo numero puncti notam pro μύριοι e codice recepi. 3. ὀκταπλασίον] ὀκταπλάσιον cod. — 4. τὸν μύριοι] τ|| μνρ cod. — 6. διπλασίον] διπλάσιος cod. — 14. ὄροι] ὄν add: cod. — 16. μύριοι] μύριος cod. — 19. ἔσονται] ἔσται cod. — 19. ἐπόγδοι] ἔχων ἐπογδοῦς cod. — εἰκοσιτέσσαρες] εἰκοσιτέσσαρας cod. — 20. ἑννέα] subiungit cod. haec: Τέλος τῶν τοῦ κυρίου Σωτηρίου τοῦ φιλοσόφου σχολίων εἰς τὸ βιβλίον τοῦ βου βιβλίου τῆς ἀριθμητικῆς τὸ χρησιμεύει δὲ εἰς τὴν Πλάτωνος ψευδογονίαν καὶ εἰς τὰ ἀρμονικὰ διαστήματα πάντα. Τῷ δὲ θεῷ δόξα καὶ αἰγος.